

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΞ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΪΡΟΥ "ΙΦΙΤΟΣ,,

Ἀγαπητέ μοι κ. Σκόκε,

Κάϊρον, Ἰούνιος 1905

Συγκεκινημένος, γοητευμένος, πλήρης ἐλπίδων, ἐπέστρεψα πρὸ ὀλίγου ἀπὸ μίαν σεμνὴν καὶ ὠραίαν τελετὴν, ἡ ὁποία μὲ ἔκαμε νὰ πιστεύσω μίαν ἔτι φορὰν ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ δὴ ἐν Καΐρῳ, εἶνε μία μεγάλη ἠθικὴ δύναμις, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο καὶ ἔπρεπε νὰ ἐνισχυθῇ διὰ κοινῆς καὶ ἀμοιβαίας συνεργασίας.

Ἡ Κοινότης Καΐρου, ἂν καὶ νεωτέρα τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐγκλείει πολλὴν ζωὴν καὶ σφρίγος ἐθνικόν. Τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία τοῦ καπνοῦ ἰδίως, ἡ τάξις τῶν μικροβιομηχάνων καὶ τῶν ἄλλων ἐπαγγελματιῶν, ἡ ἐπιστήμη, τὰ γράμματα, ἡ παιδεία, ἔχουν τοὺς σθεναροὺς ἀντιπροσώπους τῶν, τὰ σεμνώματά των, τοὺς εὐγενεῖς των ἐργάτας. Πνεῦμα φιλοπρόοδον, νεωτεριστικόν, δημιουργικόν, διαπνέει τὸν ἐδῶ ἑλληνικὸν πληθυσμόν. Μία εὐγενὴς ἄμιλλα καὶ προσπάθεια ἠλεκτρίζει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καλῶν μας ὁμογενῶν. Ἡ πρὸ τινος συντελεσθεῖσα ἀναδιοργάνωσις τῶν ἑλληνικῶν σχολείων κατὰ τὰ ὑποδείγματα ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ εὐρυμαθοῦς ἱστορικοῦ κ. Γ. Κρέμου παρέχει ἀρίστας ἐλπίδας διὰ τὴν παιδαγωγῆσιν τῆς νεολαίας. Τὸ Ἀχιλλοπούλειον παρθεναγωγεῖον, μεταρρυθμισθὲν ἐπὶ τελειότερων βάσεων τῇ ἐκθύμῳ ἐνεργείᾳ καὶ ἄλλων καὶ τοῦ διαπρεποῦς δικηγόρου κ. Ι. Ἀθανασάκη, ἀπέφερε λαμπροὺς τοὺς πρώτους ἐτησίους καρπούς του. Ἡ ἄρτι ἰδρυθεῖσα **Ἀστυκὴ Σχολὴ** καὶ ἡ μετ' ὀλίγον ἰδρυθησομένη **Πρακτικὴ** τοιαύτη ἐγγυῶνται μεγάλην ἐκπολιτιστικὴν καὶ μορφωτικὴν ἀποστολήν. Ἐπειτα ἔρχονται καὶ ἄλλα ἔργα εὐοίᾳ: Ἡ **ἐκκλησία** τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν τῷ πατριαρχ. Μοναστηρίῳ τοῦ παλαιοῦ Καΐρου (Μέμφιδος), τὸ ὁσονούτω ἑλληνικοῖς χρήμασι τελειούμενον **ἑλληνικὸν νοσοκομεῖον**, τὸ «Ἑλλήνιον», ὁ «Ὅμιλος τῶν Μουσῶν» καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα. Ἡ ἐδῶ ἑλληνικὴ Κοινότης, σκέπτεται, αἰσθάνεται, δρᾷ, ἐκπολιτίζει, θαυματουργεῖ Ἡξεύρεις διατί; Διότι ἐπὶ κεφαλῇς ἔχει ἓνα πρόεδρον ῥέκτην καὶ ἐνθουσιώδη, τὸν γηραιὸν Ἀλέξ. Ρόστοβιτς βέην, τὸν προσενεγκόντα τὴν ἀληθῶς ἡγεμονικὴν δωρεάν τῶν

αἰγυπτιακῶν ἀρχαιοτήτων εἰς τὸ ἔθνος, συμβούλους δὲ ἄνδρας ἐπιλέκτους, φιλοτίμους, δραστηρίους: τὸν Ἀθανασάκην, τὸν Κ. Ἀχιλλόπουλον, τὸν Ν. Τσανακλήν, τὸν Παρ. Μπελέκην, τὸν Σ. Πιγάνην, τὸν Κ. Συνοδινόν, τὸν Γ. Νούγκοβιτς-βέην, τὸν Εὐστ. Κυριαζήν, τὸν Φαβρίκιον πασάν τὸν Α. Καρατσάν. Καὶ τοῦτο ἰδίως χαρακτηρίζει τὸ φρόνημα, τὴν σύμπνοιαν, τὴν ἐθνικὴν συναίσθησιν τῆς ἐδῶ Κοινότητος, ὅτι γνωρίζει αὕτη νὰ ἐκλέγῃ καὶ τιμᾷ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς.

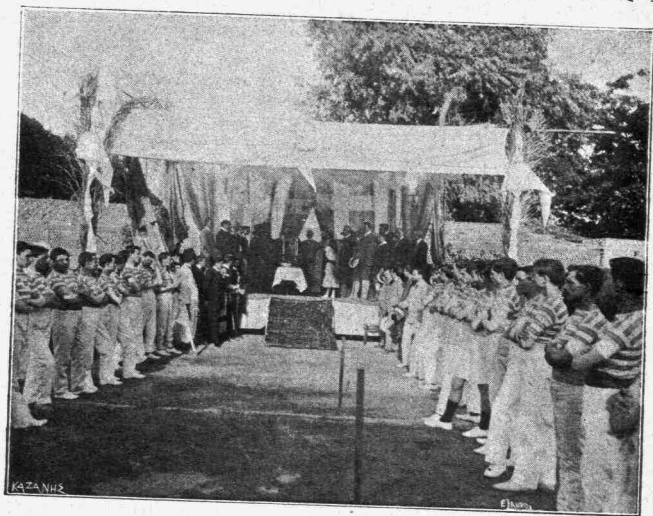
* *

Ἄλλ' ἐκείνο τὸ ὁποῖον ἔρχομαι νὰ σοῦ τονίσω σήμερον, νὰ τὸ ἐξάρω, νὰ τὸ θαυμάσω, εἶνε ἓν ἔργον ὑψίστης ἀληθῶς σημασίας. Εἶνε ἡ σύστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου Καΐρου «Ὁ Ἴφίτος» καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἴδρυσις τελείου καθ' ὅλα γυμναστηρίου. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σοῦ ὑπενθυμίσω ἐγὼ ὅτι ἡ γυμναστικὴ διαπλάττει τὸ σῶμα, ῥωννύει μαζὶ μὲ τοὺς μυς καὶ τὸ ἠθικὸν φρόνημα, ἐξυψοῖ τὸ πνεῦμα, κρατύνει τὸν χαρακτήρα, διεγείρει τὴν ἀμιλλαν, ἀποτρέπει τὴν νεότητα ἀπὸ ἄλλων ὀλισθηρῶν ἀποπλανήσεων, ἐμπνέει τὴν ἀγάπην, τὴν ἔνωσιν, τὴν ἀλληλεγγύην. Αὐτὰ εἶνε πλέον πράγματα γνωστὰ καὶ τετριμμένα, ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἀκόμη, ὅτε οἱ σοφοὶ ἡμῶν πρόγονοι ἤγειρον βωμοὺς καὶ τεμένη εἰς τὴν ὡραίαν θεάν, τὴν Γυμναστικὴν. Ἀρκεῖ μόνον νὰ σοῦ προσθέσω ὅτι αἱ βάσεις ἐτέθησαν τόσον σοφῶς ἀπὸ τοὺς πρώτους ἰδρυτὰς τοῦ κοινωφελοῦς αὐτοῦ Συλλόγου, ὥστε τὰ ἀποτελέσματα ἦλθον καὶ ἔρχονται ῥαγδαῖα καὶ ἐκπληκτικά. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἄλλως ἀφοῦ συνειργάσθησαν πρὸς τοῦτο ἄνδρες μὲ νοῦν πρακτικόν, μὲ θέλησιν, μὲ αἴσθημα ἀκραιφνές. Ὁ ἐκ τῶν πρώτων ἰδρυτῶν κ. Γ. Κρέμος, παρεπιδημῶν ἐδῶ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου του, τῆς «Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ», ὡς πρόεδρος τοῦ «Ἴφίτου» καὶ οἱ σύμβουλοι Ἰω. Τσάμης ὁ ἐγκριτος ἱατρός, Α. Λοῖτζος, Ε. Βαλσαμῆς, Ν. Βοΐλας, Ι. Ξενοῦδάκης, Ι. Κολλάρος, Δ. Ρούσης, Η. Παλαιολόγος, Σ. Συνοδινός, Α. Φραντσίδης καὶ Α. Παπάξογλους — ὅλα ὀνόματα, γνωστὰ, τετιμημένα, ἀγαπητότατα. Ἀλλὰ τὸ ἐπιστέγασμα τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ ιδρύματος εἶνε ἡ ἀρίστη ἐκλογή τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γυμναστηρίου. Μαντεύεις ποῖος εἶνε; Εἷς ἐκ τῶν κορυφαίων ἐν Ἀθήναις καθηγητῶν τῆς γυμναστικῆς, ὁ κ. Α. Φέτσης, νέος εὐπαιδευτος, μὲ πεῖραν μορφωτικὴν, μὲ ἥθος ἀξιάγαστον, μὲ χαρακτῆρα ἐλυστικόν, γλυκύς, ὑπομονητικὸς, συνενῶν τὴν θεωρίαν — εἶνε συγγραφεὺς τοῦ δοκίμου συγγράμματος «Ἡ φυσικὴ ἀγωγή τῶν νέων» — πρὸς τὴν πράξιν, ἐφαρμόζων ὅλας τὰς προσφόρους μεθόδους ὃχι μόνον πρὸς ἀσκήσιν τῶν σωμάτων ἀλλὰ καὶ πρὸς μόρφωσιν τοῦ ἡθους καὶ τῆς ψυχῆς, διότι ὁ κ. Φέτσης πιστεύει καὶ ἀσκεῖ τὴν γυμναστικὴν ὡς ὄργανον ἠθικῆς καὶ ἐθνικῆς διαπαιδαγωγήσεως πρωτίστως. Ἐκ τῶν ὀλίγων λοιπὸν τούτων, τὰ ὁποῖα πετῶντι καλάμῳ καὶ

ὑπὸ τὸ κράτος γλυκείας συγκινήσεως σου ἐκθέτω ἀτάκτως ἐδῶ, ἔννοεῖς ποῖον προορισμὸν κέκληται νὰ ἐπιτελέσῃ ὁ Ἀθλητικὸς τοῦ Καίρου Σύλλογος.

* * *

Χθὲς παρέστην εἰς τὴν σεμνὴν ὅσφ καὶ μεγαλοπρεπῇ τελετῇ τῶν ἐγκαίνιων του. Τὴν παρηκολούθει μετὰ παλμῶν χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας ἐθνικῆς ὅλη ἡ ἐκλεκτὴ κοινότης Καίρου. Ὁ εὐρύς

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Καίρῳ ἀθλητικοῦ συλλόγου ὁ «Ἴφίτος»

χωρὸς εἶνε σημαιοστόλιστος. Ἐν τῇ ἐξέδρᾳ λαμβάνουν θέσεις οἱ ἐπιφανεῖς — ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ρόστοβιτς-βέης μετὰ τινων ἐπιτρόπων. Παρίσταται εἰς τὴν ἐορτὴν καὶ ἡ ἐπίσημος Ἑλλὰς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων της, τοῦ Πολ. Πράκτορος κ. Γεννάδη, τοῦ Γραμματέως κ. Ριζάκη, τοῦ Διερχομένου κ. Πανᾶ. Δὲν λείπουν οἱ πρόεδροι τῶν διαφόρων Σωματείων: ὁ Λοῖζος τῶν Κυπρίων, ὁ Λοβέρδος τῶν Κεφαλλήνων, ὁ Πανᾶς τῶν Ἑπειρωτῶν, ὁ Παρασκευαΐδης τῶν Πελοποννησίων, ὁ Πετρίδης τῶν Ροδίων, ὁ Βαφειάδης τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, — ὅλοι ἐν γένει αἱ ἀδελφότητες. Τοὺς πάντας ὑποδέχεται ἀβρότητα ὡς ἔφορος καὶ κοσμήτωρ ὁ ἰατρὸς κ. Βαλσαμῆς. Μετ' ὀλίγον καταφθάνει καὶ ὁ Μ. Πατριάρχης Φώτιος ἐν συνοδείᾳ τοῦ Ἀγίου Χαλεπίου, τοῦ

αίδεο. Ἀντζουλίνου, τοῦ γραμματέως Χριστοφόρου καὶ τῶν διακόνων του. Ἀλλὰ τὸ θέαμα ἀποβαίνει ἔτι μᾶλλον συγκινητικὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς ὅταν ἐμφανίζεται ἡ φάλαγξ τῶν νεαρῶν ἀθλητῶν, προηγουμένης τῆς κυανολεύκου. Ρίγος ἱερᾶς συγκινήσεως διατρέχει ὡς ἡλεκτρικὸν ρεῦμα τὰ πλήθη. Ἰδού, 55 εὐσταλεῖς, ἄλκιμοι, ζωηροὶ νέοι, προσέρχονται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ κ. Φέτση καὶ τάσσονται ἑκατέρωθεν τῆς ἐξέδρας. Ὁ Πατριάρχης ἀναγινώσκει τὰς εὐχὰς τῆς ἐγκαινιάσεως καὶ εὐλογεῖ τὴν σημαίαν. Οἱ ὀφθαλμοὶ ὅλων ὑγραίνονται. Εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων λάμπει ἡ χαρὰ, ἡ ὑπερηφάνεια, ἡ ἐλπίς. Εἶνε μία ἐπίσημος καὶ ἱερὰ στιγμή καθ' ἣν ὅλαι αἱ καρδίαι δονοῦνται ὡσεὶ μαγνητισθεῖσαι δι' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔθνικοῦ παλμοῦ. Οἱ ἀθληταὶ παρελαύνουν. Γίνεται βαθεῖα σιγὴ καὶ ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ Πατριάρχου προσαγορεύοντος, ἐξαίροντος, εὐλογοῦντος τὸ σωματεῖον. Προσθέτει ὀλίγας λέξεις ὁ κ. Γεννάδης ἐξυμνῶν τὸν ἔθνωφελὴ σκοπὸν τῆς γυμναστικῆς, καὶ εἶτα ὁ νῦν πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἱατρὸς κ. Ι. Τσάμης εὐχαριστεῖ τοὺς συντελέσαντας εἰς εὐόδωσιν τοῦ ὥραιου ἔργου καὶ εὐχεται τὴν ἐνίσχυσιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Ἦδη ἄρχεται τὸ θέαμα τῶν ἀγωνισμάτων. Οἱ ἀθληταὶ προαλείφονται. Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ σημειώσω ἐδῶ τὰ ὀνόματά των, διότι ὅλοι εἰσὶν ἐργάται τῆς εὐγενοῦς ιδέας, ἣν ἐκπροσωπεῖ ὁ «Ἰφίτος». Εἶνε οὗτοι: Ι. Κολλάρος, Ν. Ἀζεστορίδης, Η. Παλαιολόγος, Δ. Ρούσσης, Σ. Συνοδινός, Μ. Χριστοφίδης, Γ. Μάρκου, Ν. Κυριάκου. Ι. Συνοδινός, Γ. Κωστάκης, Α. Κανάκης, Γ. Χαρτοφύλαξ, Β. Πανᾶς, Μ. Μενδρινός, Ι. Μιχάλοβιτς, Ι. Γεωργιάδης, Γ. Τσουρίδης, Α. Αὐγερινός, Ι. Ψαράκης, Δ. Δημόπουλος, Ν. Νικολαΐδης, Σ. Σταυρόπουλος, Ι. Χατζημυχάλης, Γ. Πισπινῆς, Κ. Πανᾶς, Α. Φωτιάδης, Γ. Σκουρίδης, Ι. Σκουρίδης, Σ. Ρεβίνθης, Σ. Βασιλάκης, Ν. Δαφνιάς, Ν. Ζαφείρης, Ι. Λενός, Α. Καλλιγόπουλος, Χ. Καρζῆς, Ι. Ἀλλεξάνδρου, Ρ. Σούσιαν, Β. Δημοκράτης, Ἀχ. Δημοκράτης, Φ. Ἀργύρης. ΙΙ. Ρώτας, Μ. Νοχός, Σ. Λύκος, Ι. Κουβᾶς, Ρ. Νίμω, Α. Παλαζόγλου, Α. Τσουρίδης, Εὐάγγ. Παρούσης, Ἰω. Καλλίδης, Ἀχ. Σωτηριάδης.

Βλέπω ἑκπληκτος καὶ συγκινημένος τὴν ἀνελισσομένην πρὸ ἐμοῦ εἰκόνα, καὶ δὲν πιστεύω ὅτι εἰς τόσον βραχὺ χρονικὸν διάστημα συνετελέσθη τοιαύτη ἐργασία. Τί δὲν κάμνει ἡ θέλησις, ἡ φιλοτιμία, ἡ συναίσθησις! Τὸ πλαστικὸν παράστημα τῶν ἀθλητῶν, ὁ ῥυθμὸς τῶν κινήσεων, ὅλη ἐκείνη ἡ πάλλουσα ἀπὸ ζωῆν καὶ ἐνέργειαν νεότης, μὲ συγκινεῖ βαθύτατα. Ἡ τάξις, μεθ' ἧς τὰ διαγωνίσματα διαδέχονται ἄλληλα, δίδει μίαν ἐντύπωσιν τελείου κινήματογράφου.

Εἰς τὸν *δρόμον ταχύτητος* τῶν 50 μ. διακρίνονται κατὰ σειρὰν οἱ παῖδες Ν. Ζαφείρης, Ι. Λενός καὶ Μ. Λάντζ. Εἰς τῶν 100 μ.

οί ἔφηβοι Ἀλ. Αὐγερινὸς καὶ Κ. Πανᾶς, τῆς πρώτης σειρᾶς· καὶ Ι. Αὐγερινὸς καὶ Β. Πανᾶς τῆς δευτέρας. Εἰς τὸν δρόμον ταχύτητος ἀνδρῶν τῶν 100 μ. ὁ Ν. Ἀκεστορίδης ἱατρός, καὶ Σταυρόπουλος. Ἐπειτα ἔρχεται τὸ *ἄλμα ἐπὶ κοντῶ*, καθ' ὃ ὁ Δ. Ρούσσης ὑπερβαίνει ζυγὸν ὕψους 2.50 μ. Ἀκολουθεῖ ἡ *λιθοβολία*. Ὁ Γ. Μάρκου βάλλει λίθον βάρους 5 ὀκ. εἰς 16,90 μ. Εἰς τὸ *τριπλοῦν ἄλμα* ὁ Ι. Κολλάρος πηδᾷ μὲ χάριν περὶ τὰ 13 μ. Εἰς τὴν *δισκοβολίαν* διακρίνεται ὁ Η. Παλαιολόγος βαλὼν δίσκον κανονικοῦ βάρους (1 ὀκ. καὶ 225 δρ.) εἰς ἀπόστασιν 29 μ. Ἐπεται κατόπιν ἡ ὁμὰς παιδων, γυμναζομένη μὲ χάριν καὶ εὐστροφίαν ἐπὶ τῶν σουηδικῶν ὀργάνων, εἶτα δὲ ἡ ὁμὰς ἐφήβων καὶ ἀνδρῶν. Οὗτοι, εὐσταλέστεροι καὶ ἐπιβλητικώτεροι, γυμνάζονται ἐπὶ τῶν διζύγων τῶν σουηδικῶν ὀργάνων καὶ τῶν φυσικῶν ἐμποδίων.

Αὐτῇ, φίλτατέ μοι, εἶνε ἐν ἀτελεῖ σκιαγραφία ἡ ὥραία, ἡ σεμνή, ἡ εὐοίωνος ἑορτή. Εἶνε ἀνάγκη ἄρά γε νὰ σοῦ εἴπω ἐγὼ ὅτι ὁ «Ἴφίτος» εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ θαυμασιώτερα ἔργα τῆς Κοινότητος Καΐρου; Προβλέπω ὅτι τὸ ἐρχόμενον ἔτος ὁ λαμπρὸς Σύλλογος, ὑπὸ τὴν θερμοურγὸν πνοὴν τοῦ μοναδικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γυμναστηρίου Α. Φέτση, μᾶς ἐπιφυλάσσει μεγαλειτέρας ἐκπλήξεις, ἀληθινὰ θαύματα. Ἦδη ἐτέθησαν καὶ ἑπαθλα ἀναρριπίζοντα τὸν ζῆλον τῆς νεολαίας. Ἀγωνοθέται εἰσὶν ὁ Πατρ. Φώτιος, ὁ Πολιτικὸς Πράκτωρ Γεννάδης, ὁ Ρόστοβιτς-βέης, ὁ Τσανακλῆς, ὁ Χέλμης, καὶ ἄλλοι.

Φαντάσου ἂν εἰς ὅλα τὰ κέντρα, εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ἔξω ἑλληνισμοῦ, ἰδρύνοντο καὶ ἑδρῶν καὶ ἐδημιουργοῦν τοιαῦτα ἀληθῶς ἐθνικὰ σωματεῖα μὲ παρόμοια ἀποτελέσματα! Μετὰ μίαν γενεάν ὁ ἑλληνισμὸς θὰ ἔσφυζεν ἀπὸ δεκαπλάσιον σφριγὸς καὶ θὰ ἠνωρθοῦτο ἀκμαιότερος, ἐπιβλητικώτερος ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ κόσμου.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦ «Ἴφίτου» δὲν σταματᾷ ἔως ἐδῶ. Ἐπεκτείνει τὴν δρᾶσιν του ἀνὰ τὴν Αἴγυπτον ὅλην. Μία ἐγκύκλιος, πλήρης ἐξάρσεως καὶ φλογὸς πατριωτικῆς, ὕμνος ἀληθινὸς πρὸς τὴν Γυμναστικὴν, διαβιβασθεῖσα ὑπὸ τοῦ ῥέκτου προέδρου κ. Ἰω. Τσάμη πρὸς τοὺς προέδρους τῶν διαφόρων ἐν Αἰγύπτῳ γυμναστικῶν σωματείων, προκηρυσσε καὶ καλεῖ εἰς *παναιγυπτίους ἀθλητικούς καὶ γυμναστικούς ἀγῶνας* κατὰ τὸν προσεχῆ Φεβρουάριον. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἔσονται ὡς προπόνησις τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐλλήνων ἀθλητῶν, ὅπως σταλῶσιν ἐντεῦθεν νέοι ὀλυμπιονίκα κατὰ τοὺς προσεχεῖς ἐν Ἀθήναις μεγάλους ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Ἐννοεῖς ποῖον ὕψος καὶ ποῖον γόητρον καὶ οἷας ἐλπίδας χρυσᾶς περικλείει ἡ ἄσκησις αὕτη τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἐλληνίδος νεότητος, ἣτις φιλοδοξεῖ ὡς ἄλλοτε ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ὀλυμπίᾳ ἓνα κλάδον δάφνης. Σοῦ ὑπενθυμίζω μόνον, ὅτι, ὅταν ὁ εἰς τὰ θεσσαλικά

ἔδάφη ἐπιδραμῶν Μαρδόνιος ἔμαθε παρὰ τῶν αὐτομόλων ὅτι ἐν τῇ ἱερᾷ ᾠᾷ Ἄλτει ἐτελοῦντο οἱ περίφημοι ἐκεῖνοι γυμνικοὶ καὶ ἵππικοὶ ἀγῶνες, « ἔδῃξε τὰ χεῖλη ἐκ λύσσης, ὅτι οὐ περὶ χρημάτων ἀλλὰ περὶ *στεφάνου ἐλαίας* τοὺς ἀγῶνας ποιοῦνται οἱ Ἕλληνες! »

ΤΑΣΕΙΔΙΩΤΗΣ

ΤΩ ΑΓΑΠΗΤΩ ΦΙΛΩ

ΕΜΜΑΝ. ΜΑΡΚΑΚΗ

Εἰς τὸν ἄδικον θάνατον

τοῦ μικροῦ τοῦ ἀγγέλου Ἰωάννου

ΣΤΗΣ ζωῆς τὸ περιβόλι
τῇ ζωῇ μυροβολοῦσε
κ' ἦτανε ζωῆς τραγοῦδι
τὸ γελάκι ποῦ σκορποῦσε.

Στῆς ζωῆς τὸ περιβόλι
ὅ,τι πνέει καὶ ζῇ καὶ θάλλει
πότε ὁ Χρόνος, πότε ἡ Μοῖρα
εἰς σωρὸν τὸ μεταβάλλει.

Πόθοι, ὀνειράτα κ' ἐλπίδες
νανουρίζανε τὸ κρίνο
πόννοι, ἀγῶνες καὶ φαρμάκια
συνεπήραν κ' ἐκεῖνο.

Κι' ἀπομένει—μαύρη ἀλήθεια!—
ἀπ' τὸ φῶς τὸ λατρευμένο
μέσ' ᾗ τὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς μας
ἓνα μνημὸν ἀραχνιασμένο*.

* Στίχοι Ι. Τσακασιάνου.